

vse srečne se igrajo po plitvini
 tople pribrežne vode,
 s presrčkanimi répki sem ter tja veslaje.
 Zato velike ribe, o Gospod, prešini
 z ljubeznijo do uboge male ribje raje!

Naj dvigne se iz tajnosti vodá,
 ki so od vekomaj do vekomaj,
 ta blagoslov k sinjinam večnega nebá,
 da bo rosil z višav
 na hribe in doline naše zemlje,
 kjer tudi silni šibkemu
 vso radost, zdravje in življenje jemlje.

Janko Glaser: V mesečini

S sijajem, kot da od tebe, žena, blesti,
 napolnila najino sobo
 je mesečina s svojo belo svetlobo...

Zaprl sem oči —
 in nenadoma, glej, se mi zazdi,
 da v noč pred sto leti
 ta mesečina sveti
 in v najini sobi
 drug mož, druga žena ležita objeta,
 mlada, ravneta,
 v isti svetlobi
 kresne mesečne noči
 kakor danes jaz in ti.

Zaprl sem oči —
 glej, in v najini sobi
 več nisva jaz in ti,
 — o, od tega je sto že let! —
 drug mož, druga žena spet
 bedita v nji,
 v isti svetlobi,
 z isto skrivnostjo in z istimi sni
 kakor danes jaz in ti...

V vedno istem sijaju
 kres svetóv plamení, kres življenja gorí!
 In nocoj vrgel iskro je v naju:
 da z njim vred za hip dva plamena sva živa —
 da v njem izgoriva!